

HITLER OG ATOMBOMBEN

O. SKORZENYS SAMTALER MED HITLER

Fra en abonnent i Steinkjer, John Sandstad, har vi mottatt hans oversettelse av Otto Skorzenys artikkel "Mine kommandoforetagender", 5. opplag, Wiesbaden/ München 1993, s. 149 ff. Artikkelen er tatt med i avhandlingen av W.G. Haverbeck i "Stimme des Gewissens" (samvittighetens stemme). Utgiver: "Weltbund zum Schütz des Lebens" (verdensforbund for livets beskyttelse). I brevet skriver Sandstad: "Ettersom Alt. Samf. bringer interessante artikler og synspunkter uten sensur og fra svært forskjellige ståsteder (det er ulikt i dagens norske mediaverden), så har kanskje vedlagte papirer interesse...Må ellers få takke for mye interessant stoff i Alt. Samfunn. I et så åpent organ er det selvsagt også en god del en synes er dumt, og ting en er svært uenig i, men nettopp derfor er det jo viktig at også dem man er uenig med, får frem sine synspunkter."

Men her er Sandstads oversettelse fra tysk:

Sannsynligvis vil det virke overraskende for fremtidige historikere at Tyskland ikke bygget atombomben, selv om det fra 1938 hadde teoretisk og praktisk mulighet til det. I slutten av -38 leverte prof. Otto Hahn og prof. Strassmann det kjemiske beviset for kjernespaltning. Prof. Hahn fikk i 1945 Nobelprisen i kjemi. Han arbeidet ved Kaiser-Wilhelm-Instituttet i Berlin og Dahlem sammen med prof. Werner Helsenberg og en rekke andre førstklassede forskere. Men prof. Helsenbergs assistent var Carl Friedrich v. Weizsäcker, sønn av diplomaten Ernst v. Weizsäcker, en av de sammensvorne mot Hitler.

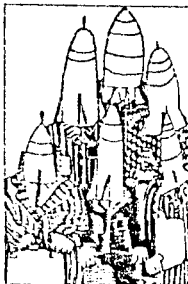
Prof. Frisch, som hadde arbeidet i Tyskland og tidlig var emigrert til England, brakte som den første (i jan. -39) det fysikalske bevis for kjernespaltning. Hans tante, prof fru Lise Meitner, en av Otto Hahns medarbeidere, levde gjennom hele krigen som flyktning i Stockholm, men hadde forbindelse med Berlin.

Et annet institutt i Tyskland drev også allerede tidlig med forskningsarbeid omkring atomet. Dette institutt, jeg tror det lå i Hamburg, sto under ledelse av en ung, fremragende fysiker, Manfred v. Ardenne, som etter krigen arbeidet i Russland og Øst-Tyskland. Goebbels var meget interessert i disse arbeider. Etter krigen forklarte mange tyske fysikere at de hadde gjort sitt beste for å forhindre bygging av en tysk atombombe. Dette kunne man moralsk sett ha godskrevet dem høyt hvis det hadde vært den fulle sannhet. Men også her omgikk man kjensgjøringene på romslig vis. Siden 1939 interesserte Hitler seg for de utrolige muligheter som lå i kjernespaltningen. Hosten 1940 hadde han en lang samtale med rustningsministeren, doktor Todt. Hans mening forandret seg aldri: en anvendelse av atomenergi til krigerske formål ville bety menneskehetens endelikt.

Idag er det også kjent at Hitler hadde lest foredraget som prof. Helsenberg hadde holdt i 1942 på Kaiser-Wilh.-inst (om "Kjernespaltningen og bygging av atommiller med uran og elektronslynger"). Han hadde også lest andre rapporter over forskningsresultater for 1941. Albert Speer skriver at Hitler "var ikke henrykt over det perspektiv - i løpet av sin regjeringstid - å se vår planet forvandlet til et utbrent himmellegeme". Som han sier, skriver han dette basert på noen samtaler han hadde med Hitler "om muligheten av å bygge en atombombe". Det betyr at for Adolf Hitler var dette spørsmål ikke lenger gjenstand for debatt.

Hertil må jeg (Otto Skorzeny) også få skildre en personlig opplevelse:

Makt



eriet som forsørger hele Oslo. Det er fantasiens fantasi av en

Etter Budapestinnsatsen floy jeg i okt. -44 enda en gang til Forerhovedkvarteret i Øst-Preussen. Ardenneroffensiven ble forberedt, og Hitler ville gi meg sine instruksjoner for operasjon "Greif".

Også uten å være atomfysiker visste jeg at det var mulig ved utnyttelse av uranets spalteenergi å fremstille et sprenglegeme. Jeg hadde merket meg den engelske sabotasjeaksjonen i begynnelsen av 1943 mot den norske tungtvannfabrikken, og bombeangrepet som skadet fabrikken sterkt følgende høst. Dessuten senket de et frakteskip som transporterte tungtvann. Jeg kombinerte tankene for meg selv: Norge, Dr. Goebbels' taler og artikler og det som Foreren nettopp sa. Spontant omtalte jeg ryktene som var dukket opp om den kunstige radioaktivitet og dens eventuelle anvendelse som våpen. Hitler så på meg med glinsende, feberaktige øyne:

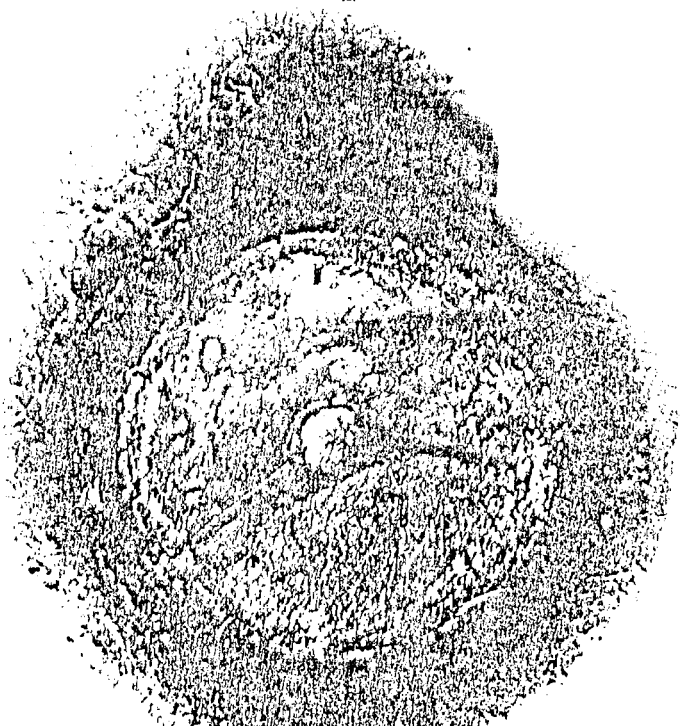
- "Vet De, herr Skorzeny, hvis energien som frigis ved kjernespaltning - og dertil også radioaktiviteten - ble brukt som våpen, ville det bety vår planets endelikt?"

- "Ja, virkningene ville bli forferdelige"

- "Naturligvis! Selv en kontrollert radioaktivitet og kjernespaltning brukt som våpen ville gi forferdelige virkninger. Da dr. Todt var inne hos meg, leste jeg at en slik innretning med kontrollert radioaktivitet ville frigjøre en slik energimengde at dens ødeleggelser bare kunne sammenlignes med det som ble forårsaket av de nedstyrtede meteorene i Arizona og ved Baikalsjøen i Sibir. Det ville bety at alt liv, ikke bare det menneskelige, men også dyre- og plantelivet, ville bli utradert i en radius av 40 km for hundrevis av år. Det ville være Apokalypsen. Og hvordan skulle man beholde en slik hemmelighet? Umulig! Nei i Intel land, ingen gruppe siviliserte mennesker kan bevisst påta seg et slikt ansvar. Ved angrep og motangrep ville menneskeheten utilsiktet utrydde seg selv. Bare enkelte stammer ved Amazonas og i Sumatras urskoger ville ha visse sjanser til å overleve".

Disse randbemerkningene fra Hitler varte neppe mer enn et par minutter. Men disse minuttene husker jeg svært godt. I begynnelsen av mitt krigsfangenskap, i aug. 1945, horte jeg at to atombomber var sluppet over Hiroshima og Nagasaki. Forresten unødvendige bomber, for den japanske keiseren hadde da allerede bedt amerikanerne om deres fredsbeholdninger.

Så langt Otto Skorzeny. Han var som kjent den tyske offiseren som vant berømmelse ved å lede - og selv delta i - befrielsesaksjonen for Mussolini i 1943. Senere utdannet og ledet han spesielle kommandoavdelinger. Disse gjorde seg bl.a. bemerket under Ardenneroffensiven, delvis ved å operere langt bak de amerikanske linjene. Etter mange års fangenskap bosatte Skorzeny seg i Spania. Han døde for få år siden.



Forbrent klokke fra Hiroshima etter tidspunktet da titusener døde.